

Zaterdag 13 Mei liepen er allerhande geruchten; zelfs de mensen met stalen hersens verlieten de stad om den nacht door te brengen in de velden. Rond 22 uur ben ik met vrouw en zoon naar de boskanten van Egenhoven gegaan waar het krioelde van mensen van beide geslachten; ook ouderlingen en pasgeboren kinderkens lagen in open lucht tussen allerhande dieren. Wie zou al dit schrijnend leed in de werkelijke draagwijdte kunnen beschrijven? Want ook hier bracht de dood haar vernielingswerk. Soms vallen naphetetanks tussen deze ongelukkigen, ook het afweergeschut zaait vernieling en menige bom der vliegers is op deze mensen terecht gekomen. Op de bergen in Wilsele bleven er 73 doden.

Zondag 14 Mei om 23 uur 15 ' is er vals alert gegeven door de politiewacht. Voortaan mag alleen alert geblazen worden wanneer een wachter van het Duits leger zulks komt aankondigen.

Donderdag 18 Mei werden er nog slachtoffers onder de puinen uitgehaald. Wij leven nu sedert drie dagen zonder alert. Er is wat rust in de gemeederen gekomen en de opruimingswerken gaan meer geregeld; doch de bevoorrading der bevolking begint in moeilijkheden te komen; het hoogstnodige begint te ontbreken in de wijken die het ergst geteisterd zijn.

De bevoorradingsdiensten doen al het mogelijke om het volk bij te staan maar van hogerhand bestaat er niet genoeg organisatiegeest. De woekeraars drijven terug de prijzen op alhoewel dezen reeds het onmogelijke van het uithoudingsvermogen der bevolking te boven gaat; aardappelen tegen 10 tot 15 fr. de Kilo, tarwebloem ongezift 70 tot 95 fr. de Kgr. Deze gieren mesten zich vet op de ellende hunner landgenoten. Wie zal deze booswichten straffen?

Zaterdag 20 Mei! Wij leven terug in alert! Tegen den avond geweldige slagen zodat de huizen op hun grondvesten beven en menige ruit nog aan stukken vliegt. Het zijn de niet ontplofte bommen aan de vaart die men doet ~~springen~~ springen. Het is zeer koud in de huizen met al hun windgaten want buiten loeit de wind en jaagt het stof in de huizen. Wij beschermen ons met beddeksels tegen de koude, het regent geweldig. Dat alles maakt het leven ondraaglijk. Onmachtig doch gelaten in ons lot met daarbij allerhande ontberingen, leven wij verder, niet wetende wat de volgende seconde ons brengen zal, overal dood en vernieling rond ons ziende.

Donderdag 25 Mei! Op aanvraag van de Heer Borlé, schoolbestuurder, 4e graad, school n° 9 begaf ik mij naar de Heer Burgemeester doch deze was afwezig en ik werd ontvangen door de Heer Smidt, dienstdoende secretaris.